

بیش شماره هفتم

نشریه (داخلی) معاونت تربیت و آموزش عقیدتی سیاسی
نمایندگی ولی فقیه در سازمان بسیج مستضعفین

رسول خدا(ص) می فرمایند:

هر کس با او (امام حسین ع) عناد ورزد، خداوند
رایحه بهشت را بر او حرام گرداند.
بحار الانوار ج ۳۵ ص ۴۰۵

محرم و صفر است که اسلام را زنده نگه داشته است
امام خمینی (ره)

دینی و زندگی

استفتائات امام خامنه‌ای (مدظله العالی) - تقلید

س ۶: آیا کسی که در احکام دینی مورد نیاز خود کوتاهی می کند
گناهکار است؟

ج: اگر نیاموختن احکام به ترک واجب یا ارتکاب حرام بیانجامد گناهکار
است.

س ۷: گاهی از افراد کم اطلاع از مسائل دینی در باره مرجع
تقلیدشان پرسش می شود، می گویند نمی دانیم، یا اظهار می کنند که
از فلان مجتهد تقلید می کنیم، ولی عملاً التزامی به خواندن رساله
آن مجتهد و عمل به فتوای او ندارند، اعمال اینگونه افراد چه
حکمی دارد؟

ج: اگر اعمال آنان موافق احتیاط یا مطابق با واقع یا با نظر مجتهدی باشد
که وظیفه دارند از او تقلید کنند، محکوم به صحت است.

س ۸: با توجه به اینکه در مواردی مجتهد اعلم قائل به وجوب
احتیاط است، می توانیم به مجتهد اعلم بعد از او مراجعه کنیم؟ اگر
اعلم بعد از او نیز قائل به وجوب احتیاط در مساله باشد، آیا رجوع
به اعلم بعد از او جایز است؟ و اگر فتوای مجتهد سوم هم همانگونه
بود، آیا می توانیم به اعلم بعد از آنان مراجعه کرد؟ و همینطور.....
لطفاً این مسأله را توضیح دهید.

ج: در مسائلی که مجتهد اعلم فتوا ندارد، رجوع به مجتهدی که در آن
مسأله احتیاط نکرده است و فتوای صریح دارد، با رعایت ترتیب الاعلم
فلاعلم، اشکال ندارد.

س ۹: آیا تقلید از مجتهدی که متصدی مقام مرجعیت نبوده و رساله
عملیه هم ندارد، جایز است؟

ج: در صحت تقلید از مجتهد جامع الشرایط، تصدی مرجعیت یا داشتن
رساله عملیه شرط نیست، لذا اگر برای مکلفی که قصد تقلید از او را
دارد، ثابت شود که وی مجتهد جامع الشرایط است، تقلید اشکار ندارد.

اعتقادی

اثبات یگانگی خداوند:

در شماره گذشته با اقامه برهان عقلی، به اثبات وجود خداوند به عنوان
واجب الوجود و موجودی که در هستی خود بی نیاز از هر علتی است و همه
موجودات معلول او هستند، پرداختیم. حال که از اثبات وجود خداوند فارق
شدیم، اولین مسئله اساسی، بحث توحید یا یگانگی خداوند است. آیا
خداوند یکی است؟ و نمی توان در جهان هستی، چند واجب الوجود تصور
کرد که در خلقت نقش داشته باشند؟

فرض چند خدا برای جهان هستی از چند حالت خارج نیست: ۱- چند خدا
بطور هم زمان مخلوقات جهان هستی را آفریده باشند. ۲- هر یک از خدایان،
دسته ای از موجودات را آفریده باشد. ۳- همه موجودات آفریده یک خدا
باشند و خدایان دیگر در واقع کارگردان و مدبر جهان هستی باشند. فرض
اول محال است زیرا اگر چند خدا، یک موجود را آفریده باشند، لازم می
آید که هر کدام از خدایان یک وجود جداگانه را به آن آفریده داده باشند
و یک مخلوق مانند انسان، چند وجود داشته باشد، در حالی که ما می بینیم
هر یک از آفریده ها فقط یک وجود دارند. فرض دوم هم محال است زیرا
اگر هر یک از خدایان، یک آفریده خاص یا دسته خاصی از مخلوقات را
آفریده باشد، لازم می آید که جهان هستی از چندین نظام آفرینش گوناگون
تشکیل شده باشد (یعنی هر خدا برای خود نظام آفرینش خاص خود را به
وجود آورد) در حال که ما می بینیم فقط یک نظام آفرینش در جهان هستی
وجود دارد. فرض سوم هم صحیح نیست زیرا اگر این خدایان واسطه ای، هر
کدام مستقلاً مدبر امور باشند همان اشکال دوم پیش می آید و اگر مدبر
اصلی همان خدای واحد باشد و این خدایان در حقیقت فقط واسطه رسیدن
فیض الهی به مخلوقاتند و نقش مستقلاً در تدبیر امور ندارند، این سخن
منافاتی با توحید نخواهد داشت. مانند حضرت عیسی (ع) که به اذن خداوند
مرده را حیات می بخشید یا مجسمه پرنده ای را زنده می کرد. پس خداوند
فقط یکی است و وجود چند خداوند در جهان توهمی بیش نیست. حال که
توحید برای خداوند اثبات گردید، در شماره آینده به دیگر اختلافات الهی
پرداخته خواهد شد.

از جمله محاسن اخلاقی که در بسیاری از روایات به آن تاکید شده، انجام اعمال به صورت خالصانه برای خداست. اخلاص در عمل بسیار مورد تاکید دین اسلام بوده است. خداوند اعمالی را می‌پذیرد که خالصانه برای او انجام شود، اگر عملی با ناخالصی همراه باشد نه تنها پذیرفته نیست بلکه نوعی شرک خفی هم در آن نهفته است. کسانی که نزد آیت الله بروجری بودند نقل می‌کنند که ایشان پیش از وفاتشان خیلی ناراحت بود و می‌گفت: عمر ما گذشت و ما رفتیم و نتوانستیم چیزی برای خود از پیش بفرستیم و عملی انجام دهید. یک نفر خیال کرد که اینجا هم جای تملق و چاپلوسی است و گفت: آقا شما دیگر چرا؟ این حرف‌ها را ما بیچاره‌ها باید بزنیم، شما چرا؟ بحمدالله شما این همه آثار خیر از خود باقی گذاشتید، این همه شاگرد تربیت کردید، این همه آثار مکتوب به یادگار گذاشتید، مسجدی به این عظمت ساختید، مدرسه‌ها در کجا و کجا ساختید و..... وقتی این را گفت، آیت الله بروجری این حدیث را فرمودند: "أَخْلَصَ الْعَمَلُ؛ فَإِنَّ النَّاقِدَ بَصِيرٌ بَصِيرٌ" عمل را باید خالص انجام داد، نقاد آگاه آگاهی است. تو خیال کردی این اعمال که در منطق مردم به این شکل است، حتماً در پیشگاه الهی هم همین‌طور است؟ بنابراین تا پایان عمر باید مواظب و مراقب بود تا شیطان، انسان را به زیر چتر خود نکشد و گوهر اخلاص را از کف آدمی نرباید. عارف واصل، مرحوم میرزا جواد آقا ملکی می‌نویسد: از یکی از علمای بزرگ نقل کرده‌اند که او سی سال در صف اول نماز جماعت اقتدا می‌کرد. پس از سی سال روزی به عللی نتوانست خود را به صف اول برساند و در صف دوم ایستاد و از اینکه مردم او را در صف دوم دیدند، گویا در خود خجالتی احساس کرد. از اینجا متوجه شد که در این مدت طولانی که در پیشاپیش مردم و در ردیف اول نماز می‌خوانده، از روی ریا بوده است. از همین رو تمام این سی سال نماز را قضا کرد. مرحوم ملکی می‌افزاید: برادرم، بنگر به این عالم مجاهد؛ و در مقام و منزلتش دقت نمای، که چگونه نماز جماعتش در این زمان دراز، آن هم در صف اول، فوت نگردید و با این وصف، متصدی امامت جماعت نشد. و نیز بنگر به احتیاط او که چگونه برای یک شبهه، این همه نماز را قضا کرد و از این جا عظمت اخلاص و اهمیتی را که علمای سلف برای آن قائل بودند دریاب.

فرازهایی از وصیت نامهٔ مداح اهل بیت، جانباز شهید حاج سید مجتبی علمدار

...به همه شما وصیت می‌کنم، همهٔ شمایی که این صفحه را می‌خوانید، قرآن را بیشتر بخوانید، بیشتر بشناسید، بیشتر عشق بورزید، بیشتر معرفت به قرآن داشته باشید، بیشتر دردهایتان را با قرآن درمان کنید، سعی کنید قرآن انیس و مونس‌تان باشد، نه زینت دکورها و طاقچه‌های منزلتان. به دوستان و برادران عزیزم وصیت می‌کنم کاری نکنند که صدای غربت فرزند فاطمه (س) «مقام معظم رهبری» را که همان نالهٔ غریبانهٔ فاطمه (س) خواهد بود، به گوش برسد. نگذارید آن واقعه تکرار شود، حتماً می‌پرسید کدام واقعه؟ همان واقعه‌ای که بی بی فاطمه زهرا (س) نیمهٔ دل شب دست به دعا بردارد که: «اللَّهُمَّ عَجِّلْ وَفَاتِي سَرِيعاً». همان واقعه‌ای که علی (ع) از تنهایی با چاه درد و دل کند. همان واقعه‌ای که امام خمینی (ره) بگوید: من جام زهر را نوشیدم و نالهٔ غریبانهٔ «اللَّهُمَّ عَجِّلْ وَفَاتِي سَرِيعاً» او، فاطمه (س) را به گریه آورد. (برداشت از سایت شهید علمدار <http://www.shahidalamdar.ir>)

